

moistnud ka neid õigeks inimessiks fastva-
tada. Misuggune luggu kui Zuhhanil olli,
õppetab selgeste: mis halle ja hirmus assi
ühhe nisuggusega on, kes eänast jomisse
ammetisse on andnud. Kes peaks ka mõt-
lema, et inimenne, kellel meel ja moistus
peas on, ennam wina wõttaks, kui ta pea
kañnab, kui ta agga ial joobnud inimest
on näinud. Kuida ta rummalam weel,
kui weiks, keletu jo meletu maas on. Kuid
da ta Zummala anded jälle wälja oksendab,
mis temma liaste olli prukinud. Kuida
rummalad lapsedki tedda naerwad ja teota-
wad ja tedda joma koveraks sõimawad.

Seäl küllas, kus Niggola Zuhhan el-
las, olli ka se wiis, et poisid tüdrukuttele
ka ikka wina pakkusid. Ja kui nemmad
ei tahtnud wõtta, siis sundisid teised neid
wägglise joma. Selle rummala wiisi läbbi
õppis keik naeste-rahwas wina joma. Naes-
sed ja tüdrukud jõiwad nendasammoti, kui
mehhedki. Agga mis sest wimaks tuli?

Seäl küllas ei osnud mitte üks ainus priis-
punnasse näoga naesterahwas nähha. Keik
naesed ja tüdrukut ollid orsego surnud inimi-
mesed, nenda kahwatand ollid nemmad
silmanäust. Ja se tuli keik wina jomisest.
Ja mis suur õnnetus weel inimestele jo-
misest tulleb, misugguse wallatusse ja
pattude sisse inimessed joobnust peast lan-
gewad, sedda ei olle ärra arwada.

Winaga on nenda kui keikide Zumma-
la andedega. Moistikkul wiisil peame meie
neid prukima. Kes sedda ei te, sellele läh-
hãwad nemmad kahjuks.

Head õppetused Orjadele.

Dile omma leirwa wannematte wasto san-
nakulelik, ja auusta a armasta neid, kui üks
laps ommad lihhased wannemad: sest nem-
mad kandwad hoolt sinno eest, kui wan-
nemad omma laste eest.